24. mája 2025

Meditačný obsah č. 294

Posledná meditácia mala veľmi intenzívny obsah, ktorý možno až po dlhšej dobe bude môcť byť vedome zažitý vo svojej pravdivosti. Predošlé popisy o hriechu a podstate odpustenia môžu snáď otvoriť cestu k mnohým duchovným tézam, ktoré, ak dobre ostanú v pamäti, v každom prípade prinesú ovocie.

Pre každé školenie meditácie sa ukazuje ako dôležité, aby sa cvičiaci konfrontoval nielen s pozemskými formami života, ale aj s duchovnými zákonitosťami a s posmrtnými duševnými citovými vnemami. Spočiatku môžu tieto slová znieť teoreticky, časom však zo svojej abstraktnej povahy prerastú do reálnych predstáv a napokon dokonca nadobudnú jemnocitný dojem pravdivosti. Možno sa stane, že ľudské snažiace sa vedomie ešte roky nepochopí obsah v texte evanjelia alebo v opise, ako je predkladaný v týchto meditáciách. Postupom času sa však hľadanie pravdy a rozpoznania obsahu ukáže ako plodné. Pre dnešný stav mysle je duchovný svet skutočne akousi abstrakciou a vzhľadom na jeho neuchopiteľnosť by sa dal relativizovať len na otázku viery. Ktoré formy sú však relatívne a ktoré zmysluplné?

Každý človek je iste povinný zachovávať individuálnu existenciu druhých a Ja svojej bytosti. Zároveň je však vyzývaný ku kritike a k vedomému zaoberaniu sa činmi, ktoré robí on sám a tiež aj iní. Ak to zhrnieme, predchádzajúce meditácie sme schopní prežívať vedome. Zdá sa zmysluplné si túto vetu jasne a naspamäť sprítomňovať:

Je to estetický a morálny postoj, keď po prvé človek chráni a zachováva individualitu iného a myslí na to, ako pre ňu zriadiť čo najlepší poriadok; po druhé, keď človek múdro skúma skutky, slová a činy podľa pravdy, v prípade potreby ich sprevádza konštruktívnou kritikou a uvádza ich do správneho svetla pozorovania; a nakoniec po tretie, keď človek prekoná sám seba prostredníctvom väčšieho, odvážneho Ja a čelí životu bez závislosti a s rozlišovacou schopnosťou.

Ďalšie zdroje:

1) Citát od Goetheho znie:

„Naše vlastné hriechy nás desia, keď ich zbadáme u iných."

2) Rudolf Steiner vyslovil nasledovné slová:

„Svoju vlastnú bytosť spoznáme, keď sa naozaj úplne vymaníme zo seba samých, keď s celou energiou budeme pracovať na tom, aby sme sa zbavili všetkých vlastností, ktoré si v bežnom živote môžeme všimnúť, že sú hrozné, že sú nepríjemné pre iných ľudí a že pri objektívnom uvažovaní o sebe vnímame, že neustále nosíme so sebou niečo, čo by sme nemali mať. Vždy je možné mať istotu, že ak sme dostatočne objektívni, máme naozaj nekonečne veľa práce s kritikou seba samých a že by sme mali naozaj len v krajnej núdzi, keď si to vyžadujú vonkajšie okolnosti, prejsť k tomu, čo je v ľudstve bežnou praxou: kritizovať iných, zazlievať niečo iným a podobne."

meditácia č.293 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.295